

Intervjuad: Inge Reneborg, kriminalkommissarie, Stockholms pd
Tidpunkt: 1986-10-08 kl. 09.55 - 11.15
Plats: Polishuset
Närvarande: Gunnel Lindberg och Tore Samuelsson
Anteckningar: Tore Samuelsson

Tidpunkt	Händelse/åtgärd
	Vid tidpunkten för mordet på OP innehade R en tjänst som krkom på den lokala kriminalroteln i VD 5 men han arbetade som övertalig kommissarie på våldsroteln.
1 mars 07.30	Fick genom en dotter vetskap om mordet på OP. Ringde omedelbart till våldsroteln (krinsp Solveig Härling) och frågade om han skulle inställa sig direkt. Svar, ja.
08.15	Kom till våldsroteln, där det var ganska mycket folk bl.a. Linder och bitr. rotelchefen Irvell. R tilldelades då inte några särskilda arbetsuppgifter och senare på dagen blev han tillsagd att åka hem för att återkomma på kvällen.
14.00	Åter i bostaden. Telefonsamtal från Irvell som önskade att R skulle komma till våldsroteln snarast möjligt för ett förhör med Lisbeth Palme.
14.30	Återkom till våldsroteln. Åkte tillsammans med krinsp Christer Sjöblom till LP i Gamla stan.
15.30 ca	Åter efter förhöret med LP.
	R tilldelades ett rum i nära anslutning till Irvells tjänsterum. Hans uppgift blev då att läsa och fördela olika spaningsuppslag som Irvell överlämnade till honom. Det rörde sig uteslutande om kopior av inkomna spaningsuppslag som inte var registrerade. Originalhandlingarna låg då i "balanshögen" på registret i väntan på registrering. För att inte tappa greppet om verksamheten gjorde R en egen numrering av kopiorna och antecknade därefter i en lista vilka befattningshavare de utdelades till. Vid vissa tillfällen hann R inte med att numrera kopiorna vilket medförde att det kom att cirkulera spaningsuppslag som saknade varje form av registrering. Denna form av in- och utflöde av oregistrerade spaningsuppslag pågick någon vecka. R kände inte till vem det var som hade beslutat om den arbetsform som här beskrivits. Han var i det skedet inte tilldelad någon viss personalstyrka utan

han fick utnyttja den personal på våldsroteln som var tillgänglig. Vidare biträdde personal från spaningsroteln. När det gällde våldsrotelns personal var det R själv som tilldelade de olika befattningshavarna arbetsuppgifterna medan uppslagen som handlades av spaningspersonalen skickades över till den kommissarie som på den roteln svarade för verksamheten. Huruvida sistnämnde kommissarie hade någon form av egen registrering då han i sin tur utdelade spaningsuppslagen kände inte R till.

De oregistrerade handlingar som här redogjorts för torde uppskattningsvis ha uppgått till mellan 400 och 500 stycken.

Efter någon vecka eller kanske tio dagar skedde det en viss ändring i organisationen på våldsroteln genom att ytterligare en kriminalkommissarie sattes in. Denne fick i stort liknande arbetsuppgifter som R, dvs i fortsättningen kom R och den andre kommissarien, Karl Westling, att få hand om olika avsnitt i mordutredningen. Det var också ändring så till vida att det i det skedet i huvudsak rörde sig om registrerade spaningsuppslag som de tilldelades även om det i enstaka fall förekom något oregistrerat. När det gällde de registrerade handlingarna tillämpades följande handläggningsrutin. Av blankettsetets fyra blad gick de gula exemplaren till R oavsett om uppslaget rörde R:s eller Westlings avsnitt medan Westling fick samtliga röda exemplar (det vita och det blå exemplaret förvarades på registret). R förvarade de gula exemplaren i pärmar på sitt rum. För handläggarnas del framställdes en extra kopia och på den antecknade R vad som skulle göras. Då ett ärende var färdigutrett och redovisades makulerades den extra kopian. I samband med att ett ärende tilldelades en handläggare antecknade R i en nummerlista vem som hade fått det för att på så sätt ha kontroll över var ärendena fanns. När det gällde uppslag som överlämnades till spaningsroteln antecknade han dock endast "span" i nummerlistan och således inte någon viss handläggare. Dessa nummerlistor, som för R:s del var en helt ny sak, hade han fått av kriminalkommissarie Otto Andersson på rikskrim.

De oregistrerade handlingar som hade utdelats i inledningsskedet kom så småningom att medföra ganska stora problem. I och med att det helt saknades uppgifter om vilka handlingar det rörde sig om var det för R:s del förenat med stora svårigheter och i vissa fall helt omöjligt att, då de registrerade uppslagen kom, reda ut vilka av dessa som redan hade varit eller var föremål för bearbetning. Han gjorde dock vad han kunde för att försöka bringa ordning i det hela men i många fall gick det inte att undvika att uppslagen blev föremål för dubbelarbete och ibland

ännu mera. Det tillämpade systemet med utdelning av oregistrerade handlingar visade sig således vara ett från flera synpunkter mycket olyckligt drag.

Då de olika ärendena efter företagen utredning redovisades till R eller Westling var det deras sak att avgöra om ärendena skulle ad actasättas eller bli föremål för ytterligare åtgärder. I tveksamma fall, som endast var ett fåtal, överlämnades ärendena till Linder f.v.b. till ledningsgruppen för direktiv.

Den 1 juli gick Irvell i pension, varvid R efterträdde honom. Två månader senare eller den 1 september avgick Linder med pension. R fick då ett förordnande på tjänsten som rotelchef och från den 1 oktober är han ordinarie på den posten. Posten som spaningschef (Irvells tidigare tjänst) innehas numera av kriminalkommissarie Länninge medan Westling och kriminalinspektör Morgan Svensson har var sin utredningsenhet.

ärkningar

På våldsroteln har det tidigare funnits en beredskapsplan för utredning av grövre våldsbrott. I den fanns angivet vilka befattningshavare som skulle bekläda de olika posterna i organisationen. Planen, som sedan lång tid var inaktuell, har dock inte ersatts av någon ny.

Vid tidpunkten för mordet på OP fanns endast en polisman på våldsroteln som var utbildad att sköta registreringen och till sin hjälp hade han en administrativ tjänst. I detta fall blev också registret en "flaskhals" genom att den enheten inte hann med att registrera den enorma mängden av inströmmande tips.

Informationen till polispersonalen var i vissa fall knapphändig, vilket medförde en del gny. Det förekom nämligen att personalen inte var informerad om uppgifter eller förhållanden som lämnades ut på presskonferenser.

Reneborg har den 4 november 1986 tagit del av ovanstående redogörelse, som han därvid godkände.

Jel